

PRIMER MOMENT. L'admiració

CÀNTIC DE LES CRIATURES

Lloat siguis per tota criatura, Senyor,
i en especial lloat pel germà Sol,
que il·lumina, i obre el dia, i és bonic en la seva esplendor,
i porta pel cel notícia del seu autor.

I per la germana Lluna, de blanca llum menor,
i les estrelles clares, que el teu poder va crear,
tan netes, tan boniques, tan vives com són,
i brillen al cel: lloat, el Senyor!

I pel germà vent, i per l'aire i el núvol,
i el serè i per tot temps, pels quals
a les criatures dónes sosteniment: lloat, el Senyor!

I per la germana aigua, preciosa en el seu candor,
que és útil, casta, humil: lloat, el Senyor!

Pel germà foc, que il·lumina en anar-se'n el Sol,
i és fort, bonic, alegre: lloat el Senyor!

I per la germana terra, que és tota benedicció,
la germana mare terra, que dóna en tota ocasió
les herbes i els fruits i flors de color,
i ens sustenta i regeix: lloat, el Senyor!.

Francesc d'Assís (1182-1225)

PISTA: aquest càntic, escrit el segle XIII, és considerat un dels poemes/pregàries d'admiració a la natura més importants del nostre llegat espiritual i cultural. T'atreveixes a compartir una paraula, idea, pensament... d'una cosa de la natura (visible o invisible) que tu lloaries aquesta tarda?

SEGON MOMENT. Som part d'un tot

NOSALTRES SOM UNA PART DE LA TERRA

(...)

Allò que esdevé a la Terra, també esdevé als fills de la Terra. Heu d'ensenyar al vostres fills que el sòl que tenen sota els peus conté les cendres dels nostres avantpassats.

Per tal que respectin la Terra, expliqueu-los que la Terra conté les ànimes dels nostres avantpassats. Ensenyeu als vostres fills allò que nosaltres ensenyem als nostres: que la Terra és la nostra mare.

Allò que esdevé a la Terra, esdevé també, als fills de la Terra. Quan els homes escupen a la Terra, s'escupen a ells mateixos. Nosaltres sabem que la Terra no pertany als homes, sinó que l'home pertany a la Terra. Això ho sabem molt bé. Totes les coses estan unides entre elles, com la sang que uneix una mateixa família. Tot està unit.

Allò que esdevé a la Terra, esdevé, també, als fills de la Terra.

L'home no va crear el teixit de la vida, tan sols n'és un fil. Allò que feu a aquest teixit, us ho feu a vosaltres mateixos. No, el dia i la nit no poden viure plegats. Els nostres morts continuen vivint en els dolços rius de la terra i retornen amb el pas suau de la primavera, i la seva ànima va amb el vent, que bufa arrissant la superfície del llac.

Missatge del Gran Cabdill Seattle al president dels Estats Units d'Amèrica l'any 1855

PISTA: la carta de l'indi Seattle és un text de referència. S'explica la visió del món que tenien els indis duwamish (actual estat de Washington). En aquest fragment interpel·la als homes blancs perquè ensenyin als seus fills a sentir-se parts de la Terra. Compartiu quin moments/oportunitats disposeu com a pare/mare per transmetre/experimentar aquesta visió del món.

TERCER MOMENT. Reaprendre a habitar el món

SIMPLIFICAR LA VIDA

Hauríem d'aprendre a estar contents amb un nivell de vida senzill. Hi ha moltes riqueses en la vida que no costen diners o que en costen molts pocs. Les activitats més normals poden ser l'origen d'experiències de qualitat: respirar, menjar, parlar, dormir, rentar-se, desitjar, somiar... Cada gest personal pot ser una experiència de gràcia i benaurança. Les relacions amb els altres, sobretot, poden ser una constant descoberta i una aventura.

L'opció per un comportament auster ens fa lliures de la manipulació consumista. Austeritat no vol dir que ignorem o menyspreem les ofertes temptadores que hi ha al voltant nostre; sinó que no condicionem el nostre bon humor a la possessió de vestits, motos, entrades a espectacles, vídeos, ...

Utilitzem amb gust allò que està al nostre abast però sabem que allò que és determinant per a la qualitat de vida ens ve de dins i no de fora.

En algun moment és bo escandalitzar els devots de la religió del consum amb actituds personals molt lliures. Caminar en lloc d'anar motoritzat, donar diners en lloc de demanar-ne, deixar el tabac o les begudes cares, acceptar fer serveis sense cobrar-los.

Aquesta simplificació té com a objectiu redescobrir el gust de moltes coses senzilles i despertar a una sensibilitat que ja no reacciona si no és amb excitacions massa fortes. Enamorar-se altra vegada del mar, de la llum que ve dels ulls de l'altre i de les paraules portadores de clams i d'il·lusions.

En el fons, simplificar la vida vol dir estar menys anestesiats, enfortir la nostra vitalitat, despullar-nos per a esdevenir més esplendorosos, confiar en el que som i no en el que posseïm.

Fèlix Martí. *Dossier Ginesta. MEGSJC. 1983.*

PISTA: El nostre planeta necessita que reaprenquem a relacionar-nos amb ell. Com ho podem fer? Quina relació hi ha entre la vida a la natura i el canvi que necessita la nostra societat?